Р Е Ш Е Н И Е
№ 2553

гр. София, 15.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 21.03.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова
ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова
Ралица Романова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора ДИМИТРОВ, като разгледа дело номер **9621** по описа за **2013** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по касационна жалба на К. Е. Т. от [населено място] срещу РЕШЕНИЕ от 17.05.2013г., постановено по нахд №7905 по описа на СРС за 2012г., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 4354 от 03.02.2012г. на заместник Началник отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на Т. за нарушение на: 1/ чл. 20, ал.1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) му е наложена глоба в размер на 20лв. на осн. чл.185 от ЗДвП; 2/ както и за нарушение на чл.123, ал. 1,т.3, буква „в” от ЗДвП му е наложена глоба по чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП в размер на 100лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец и са му отнети 4 /четири/ контролни точки по Наредба № Із – 1959/ 2007 на МВР.

По изложените в жалбата в срок съображения – се моли да се отмени обжалваното решение и вместо него да се постанови друго, с което да бъде отменено наказателното постановление. В съдебното заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба не е изразил становище по жалбата и не се представлява в съдебно заседание.

Представителят на СГП предлага да не се уважава жалбата.

Административен съд София - град като се запозна с изразените становища и въз основа на основанията изложени в касационна жалба, разгледани по реда на чл. 217 и чл. 218 от АПК, намери за установено следното:

Жалбата е в срок, поради което следва да се разгледа по същество.

Следва да се има предвид, че с наказателното постановление на К. Е. Т. е наложена глоба в размер на 20лв. на осн. чл. 185 от ЗДвП и глоба в размер на 100лв., както и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец по чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП за това, че на 01.05.2011г. около 18.50ч. в [населено място] при управление на л.а. „К.”, с ДК [рег.номер на МПС] по ул.Ш. Ш. на паркинга пред [жилищен адрес] поради недостатъчен контрол върху МПС реализира ПТП с намиращия се от дясната му страна паркиран л.а.”Тойота Я.” с ДК [рег.номер на МПС] , което е в нарушение на на чл.20, ал.1 от ЗДвП. Също така е констатирано, че след реализиране на пътно транспортно произшествие (ПТП), К. Е. Т. е напуснал местопроизшествието без да уведоми органите на МВР, което е в нарушение по чл.123, ал. 1, т.3, буква „в” от ЗДвП.

За да потвърди наказателно постановление, СРС е приел, че НП е постановено от компетентен орган, в производство без допуснати съществени процесуални нарушения. Въз основа на анализ на писмените и гласните доказателства по делото – СРС е приел, че деянията по същество са доказани, като съответно не е кредитирал възраженията на Т., тъй като е приел, че твърденията му са изолирани, представляват защитна теза и не се подкрепят от събраните по делото доказателства.

От друга страна в касационната жалба - касаторът поддържа твърденията си за оспорване на фактическата обстановка, описана в АУАН и НП, вкл. визира, че не е отразено има или не причинени имуществени вреди, както и не е посочено как са настъпили, което е съществено процесуално нарушение. Твърди още, че е лишен от правото да организира защитата си, защото не станало ясно в какво точно се състои нарушението, което е извършил.

Настоящият касационен състав намира касационната жалба за частично основателна като за да обоснове тази констатация установява следното: за да има нарушение на чл.123 ал. 1 т. 3 б. “в” от ЗДвП следва водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, с причинени само имуществени вреди и липса на съгласие на участниците в произшествието относно обстоятелствата, свързани с него- да наруши задължението си да остане на местопроизшествието. Следователно - приложимостта на посочената разпоредба изисква настъпили от ПТП имуществени вреди и липсата на съгласие между участниците в произшествието относно обстоятелствата свързани с него, поради което наличието на имуществени вреди е факт, който е част от състава на нарушението. Не следва да се изписват подробно вредите, но трябва да се посочи, че има такива и същите макар да не са дефинирани точно, да са определяеми. Например достатъчно е да се посочи в коя част на моторното превозно средство в следствие на удара е била причинена щетата /например ударен ляв или десен преден калник, счупен преден ляв и т.н.фар/. В конкретния казус от приложените доказателства по делото не става ясно каква щета е причинена от нарушителя върху л.а. на потърпевшия И., което е съществено процесуално нарушение. Освен това горепосочената разпоредба изисква имуществените вреди да са възприети и от двете страни и по отношение на този факт между лицата да няма съгласие. От наличните по преписката обяснения на пострадалия се установява единствено факта, че той е стоял на прозореца на жилището си, от където е видял как е ударен автомобила му, което не е достатъчно, за да е деянието съставомерно. Съдът съобразява, че обикновено ПТП-то се възприема и от двамата водачи, които съответно са и участници, но в настоящата хипотеза едното МПС е в покой, а собственикът възприема случващото се от разстояние.

Следователно -описаното деяние в НП не представлява нарушение по чл.123, ал.1, т.3, б. „в” от ЗДвП, доколкото не е посочено дали от пътнотранспортното произшествие са настъпили имуществени вреди, какви и дали е липсвало съгласие между участниците в произшествието относно обстоятелствата, свързани с него. В този смисъл - липсата в АУАН и НП на обстоятелствата, изясняващи елементи от фактическия състав на нарушението по чл.123, ал.1, т.3, б. „в” от ЗДвП обуславя незаконосъобразността на НП в тази му част. По тези съображения, решението на СРС в тази му част е неправилно, поради което следва да бъде отменено, както съответно обжалваното НП се отмени в тази част.

В останалата си част –касационната жалба е неоснователна. Не се споделя, че представлява съществено процесуално нарушение непосочването в АУАН на имената, адресите и ЕГН на лицата, претърпели имуществени вреди, защото липсата на посочените данни не нарушава правото на защита на касатора. По отношение на реализираното ПТП- правилно СРС е извел извода следствие на анализ на събрания по делото от доказателствен материал, че деянието е извършено. Разпоредбата на чл.20, ал.1 от ЗДвП изисква от водачите да контролират управляваните от тях МПС, поради което от показанията на св.И. и събраните по делото писмени доказателства –обосновано СРС е установил, че това задължение не е изпълнено и съответно е осъществен състава на чл.185 от ЗДвП. С оглед изложеното – касационният състав приема извода на СРС, че в тази му част НП е правилно и законосъобразно, поради което решението на СРС следва да се остави в сила частично.

Водим от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. с чл.63, ал.1 изр.2-ро ЗАНН - Административен съд-София град VII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ от 17.05.2013г., постановено по НАХД № 7905 по описа на СРС за 2012г., в частта, с която е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 4354 от 03.02.2012г., издадено от зам. началник на отдел „ПП” СДВР за глобата наложена на К. Е. Т. в размер на 100 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец на основание чл. 175, ал.1, т.5 от ЗДвП за нарушение по чл. 123, ал. 1, т.1, б. „в” от ЗДвП и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателното постановление /НП/ в посочената част.

ОСТАВЯ В СИЛА решението в останалата му част, с която е потвърдено НП за наложена глоба в размер на 20 лв. на осн. чл. 185 от ЗДвП.

Решението е окончателно.

Председател: Членове:1. 2.